

ת"פ 14050/07/14 - מדינת ישראל נגד עולה דחבור

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 14050-07-14 מדינת ישראל נ' דחבור
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל באמצעות שלוחת תביעות כפר
סבא- עו"ד דנית שושן

המאשימה

נגד

עולה דחבור באמצעות עו"ד פאדי חמדאן

הנאשמת

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של מכירת משקה משכר לקטין בהתאם לסעיף 193א(א1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי כתב האישום, בתאריך 25.4.14 סיפקה הנאשמת משקה משכר לקטינה שלא בנוכחות האחראי עליה.
3. במענה לכתב האישום, כפרה הנאשמת במיוחס לה וטענה כי ידעה שמדובר בקטינה אולם לא מכרה לה משקה משכר.

ראיות הצדדים

4. מטעם התביעה העיד, **רס"מ אסף תבור**, השוטר אשר עיכב במקום את הקטינה שרכשה את המשקה המשכר, באמצעותו הוגש דו"ח פעולה שערך **(ת/5)**, מזכר **(ת/3)** וכן דיסק ממצלמות האבטחה המתעד את האירוע מושא כתב האישום **(ת/4)**. הדיסק אף הוקרן בפני בית המשפט והצדדים בסיום עדותו.
5. בנוסף העיד, **רס"מ אלברט יפרח**, אשר גבה את הודעת הנאשמת שהוגשה **(ת/6)**, כמו כן

הוגש דו"ח צפייה בדיסק (ת/7) שנערך על ידו. וכן הוגשו באמצעותו תצלומי המשקאות שנרכשו (ת/8), טופס רישום מוצגים (ת/9) ומזכר שנכתב על ידו (ת/10).

6. כמו כן, העיד, **מר ברק מרגלית**, מנהל סניף טיב טעם ברעננה בעת האירוע מושא כתב האישום, הוא תיאר את דרך קבלת העובדים לסניף והנחייתם בכל הנוגע לאיסור מכירת אלכוהול לקטינים. הוא אף העיד כי כל העובדים בסניף מדברים עברית. הוגשה באמצעותו אסופת מסמכים בנוגע למדיניות "טיב טעם" בכל הנוגע לאיסור מכירת אלכוהול לקטינים (ת/11).

7. **הגב' ליאן עינב לוי** (להלן: "עינב"), הקטינה שרכשה את המשקה המשכר, העידה בבית המשפט כי אינה זוכרת את האירוע אך בהתאם להודעתה במשטרה, תיארה כי הייתה באירוע עם אחיה, ניגשה לקופה על מנת לרכוש את המשקה, אולם הקופאית ביקשה ממנה תעודה ולא הייתה לה. כאשר עבר במקום "גבר רוסי גבוה", אמרה לו הקופאית - "תקנה לה, תביא תעודה" ולאחר שהוא הציג תעודה, היא שילמה עבור המשקה ולקחה אותו. במהלך חקירתה הנגדית כשנשאלה אם יכול להיות שהיא נתנה את הכסף לגבר הרוסי על מנת שישלם, היא אמרה - "יכול להיות". כשהוקרן בפניה הסרטון ממצלמות האבטחה המתעד את האירוע, לא זיהתה את עצמה בסרטון.

8. בנוסף העידה, **הגב' תמר שפירא**, אשר בעת האירוע הייתה קטינה, היא סיפרה כי נתנה כסף לעינב על מנת שתרכוש עבורה ועבור חברותיה אלכוהול ולאחר הקניה הוחרם האלכוהול על ידי שוטר שהגיע למקום.

9. **מר אסיף לוי**, אחיה של עינב, העיד כי הגיע עם אחותו לסניף "טיב טעם" וביקש ממנה שתקנה עבורו אלכוהול כי היא נראית יותר מבוגרת ממנו.

10. מטעם התביעה הוגשה אף הודעת איגור לובצקי, קב"ט "טיב טעם" אשר מסר את תצלומי סרטון האבטחה המתעד את האירוע (ת/1) וכן טופס הדרכת עובדים ב"טיב טעם" (ת/2).

11. בתום פרשת התביעה טען ב"כ הנאשמת כי "אין להשיב לאשמה" ונימק את טענתו, הוגשה בכתב תגובת המאשימה לטענה זו וניתנה על ידי החלטה מנומקת הדוחה את הבקשה.

12. מטעם ההגנה, העידה **הנאשמת** עצמה, אשר טענה כי אינה יודעת כל כך טוב עברית אך יכולה לנהל שיחה בסיסית בשפה זו. היא העידה כי הקונה הגיעה אליה לקופה, היא ביקשה ממנה תעודת זהות והתווכחה עמה אולם לבסוף הגיע אדם אחר אשר קנה את המשקה המשכר ואמר כי הוא קונה זאת עבור עצמו ולכן מכרה לו. בחקירתה הנגדית, כשעומתה עם גרסתה במשטרה, טענה כי

אינה מבינה טוב עברית ולמרות זאת נחקרה בשפה זאת והרשום בהודעתה אינו משקף את מה שאמרה לחוקר. היא אישרה כי הונחתה שלא למכור אלכוהול לקטינים וטענה כי אכן לא עשתה זאת.

טיעוני הצדדים

13. בסיכומיה, סקרה ב"כ המאשימה, עו"ד דנית שושן, את ראיות התביעה ובכללן סרטון המתעד את האירוע (4/ת) והודעת הנאשמת במשטרה (6/ת) בה היא מודה בביצוע העבירה המיוחסת לה ואף מתנצלת על מעשיה. היא מפנה להחלטת בית המשפט בטענת "אין להשיב לאשמה" ומצביעה על כך שעדויות עדי התביעה משתלבות זו בזו ומחזקות את הנצפה בסרטון ואת הודאת הנאשמת. היא מצביעה על כך שגרסתה של הנאשמת בבית המשפט הינה גרסה כבושה ויש בה סתירות. היא מפנה לעדות מנהל החנות על כך שהנאשמת דוברת עברית וכן גם להתנהלותה של הנאשמת בבית המשפט. היא סבורה שאין לתת כל משקל לכך שהקטינה לא זיהתה את עצמה בסרטון. לנוכח כל זאת, היא סבורה כי אין ספק בביצוע העבירה על ידי הנאשמת ועותרת להרשיעה.

14. ב"כ הנאשמת, עו"ד פאדי חמדן, טען בסיכומיו כי יש לזכות את הנאשמת מחמת "הגנה מן הצדק" וזאת בשל העובדה כי המאשימה נקטה בדרך של אכיפה בררנית כאשר הגישה כתב אישום כנגד הנאשמת ולא עשתה זאת כנגד הקטינה אשר רכשה את המשקה המשכר עבור קטינים אחרים. לטענתו אותה קטינה היא העבריינית העיקרית ודווקא נגדה לא הוגש כתב האישום. הוא אף טוען כי קיים מחדל חקירה בכך שאותו אדם שהציג תעודה מזהה עבור הקטינה לא נחקר ובכך נפגעה הגנתה של הנאשמת. בנוסף הוא סבור כי לא התקיים במעשיה של הנאשמת היסוד הנפשי המחויב על מנת להרשיעה וזאת מאחר ואותו אדם נוסף הציג בפניה את תעודת הזהות ואמר לה שהמשקה נקנה עבורו וזאת לאחר שהנאשמת סירבה בתוקף למכור את האלכוהול לקטינה ודרשה ממנה תעודה מזהה. בכל הנוגע להודעתה במשטרה, טוען ב"כ הנאשמת כי מדובר בנאשמת הדוברת את השפה הערבית ולמרות זאת נחקרה בשפה העברית ולכן גם אם חתמה על ההודעה הרי שלא הבינה על מה חתמה. גם כשהראו בפניה את הסרטון, הרי שהראו רק חלק קטן בו זיהתה את עצמה אך לא את כל ההליך שהתרחש במקום. הוא אף חזר והזכיר את טענתו שהועלתה בבקשה שלא להשיב לאשמה, בדבר העובדה שהקטינה שרכשה את המשקה המשכר, לא זיהתה את עצמה בסרטון שהוצג בפניה בבית המשפט. לנוכח כל זאת הוא עותר לזיכוייה של הנאשמת.

דין והכרעה

15. על פי עדות רס"מ אסף תבור ודו"ח פעולה שנרשם על ידו (ת/5), הוא עיכב את עינב לאחר שראה אותה מעבירה שקית לקטין אחר שהתברר כאחיה, כאשר בשקית נמצאו בין היתר בקבוקי משקאות משכרים. הקטינה מסרה לו כי רכשה את המשקאות ממוכרת ערבית. תצלומי המשקאות (ת/8) הוגשו גם הם לבית המשפט.

16. עינב העידה (עמ' 35 לפרוטוקול) כי רכשה אלכוהול וסיגריות וניגשה לקופה על מנת לשלם אולם הקופאית דרשה ממנה תעודה מזהה והיא ענתה לה שאין לה ואז הגיע למקום "גבר רוסי גבוה" והקופאית אמרה לו "תקנה לה, תביא תעודה" ולאחר שאותו אדם הציג תעודה מזהה, היא לקחה את האלכוהול. היא אף העידה כי היא שילמה עבור האלכוהול בעוד הגבר הרוסי רק הציג תעודה.

17. תמר שפירא העידה כי במועד המפורט בכתב האישום בעת שהייתה קטינה הגיעה יחד עם שתי חברות לסניף "טיב טעם" ברעננה וביקשה מעינב שתקנה עבורה וודקה ולצורך כך מסרה לה כסף. לאחר שהקניה בוצעה, שוטר עיכב אותה ולקח ממנה את המשקאות.

18. אסיף לוי, אחיה של עינב העיד כי ביום האירוע מושא כתב האישום, הגיע עם אחותו לסניף "טיב טעם" ברעננה וביקש ממנה שתקנה עבורו אלכוהול כי היא נראית מבוגרת ממנו.

19. בפני בית משפט אף הוקרן סרטון המתעד את המכירה (ת/4).

20. הודעת הנאשמת (ת/6) הוגשה באמצעות רס"מ אלברט יפרח אשר העיד כי לאחר ששוחח עם הנאשמת התרשם כי היא דוברת עברית ולכן חקר אותה בשפה זו לאחר שהסביר לה את זכויותיה ובתום החקירה זו חתמה על ההודעה לאחר שקראה אותה.

21. בעמוד 2 להודעתה אומרת הנאשמת: **"אני מזהה אותי בסרט ואני עבדתי במשמרת ערב בתאריך 25.4.14 ואני זוכרת את הילדה הזאת הבלונדינית בקופה שהיא רצתה לקנות אלכוהול וודקה וסיגריות כי היא עיכבה אותי בקופה ואני ביקשתי ממנה תעודת זהות והיא אמרה שאין לה תעודת זהות ואז אמרתי לה שאסור לי אבל אני ראיתי מישהו מבוגר שעובר ליד הקופה שלי ושמע אותי אומרת לילדה שאני לא רוצה למכור לה ואז הוא אמר לי שהוא יראה לי תעודת זהות בשבילה ואני הסכמתי ואז אני ראיתי את תעודת הזהות שלו ואז אני מכרתי לילדה הבלונדינית את הוודקה והסיגריות והיא שילמה לי את הכסף במזומן ואני החזרתי לה עודף".**

בהמשך נשאלה הנאשמת על ידי החוקר והשיבה:

ש. את ידעת בפירוש שמכירת האלכוהול מיועד לקטינות? ת. כן.

ש. מי שילם בעבור קניות האלכוהול והסיגריות?

ת. הילדה הבלונדינית היא שילמה על האלכוהול והסיגריות.

ש. אני אומר לך שמחומר החקירה עולה שהבלונדינית הינה קטינה מתחת לגיל 18, מה

תגובתך?

ת. כן, אני עשיתי טעות, אני לא שמתי לב."

22. בעדותה בבית המשפט טענה הנאשמת כי אינה דוברת את השפה העברית במידה מספקת ולכן ביקשה מהחוקר במשטרה להיחקר בשפה הערבית אבל הוא שכנע אותה להיחקר בעברית. לטענתה, בהודעה נרשמו דברים אחרים מאלו שמסרה והיא חתמה מאחר וסמכה על החוקר. גרסתה בפני בית המשפט הייתה כי: " היא הגיעה אלי, ביקשה תעודת זהות והיא אמרה לי שאין לה. התווכחנו, הגיע מישהו, אמר "אני קונה את הדברים האלה" ואז מכרתי לו. לא יודעת מי לקח את הדברים. אני עבדתי. לא שמתי לב. הייתי בעבודה" (עמ' 48 לפרוטוקול).

23. גרסתה של הנאשמת בבית המשפט אינה עולה בקנה אחד עם הנצפה בסרטון. בבית המשפט טענה הנאשמת כי לאחר שאותו אדם מסר לה את תעודת הזהות המשיכה בעבודתה ולא שמה לב מי לקח את הפריטים. בסרטון ניתן לראות שלאחר שאותו אדם הציג את התעודה ועזב את המקום המשיכה הקטינה לעמוד עוד זמן לא מועט בקופה ולארוז דברים וזאת אל מול הנאשמת שכל עבודתה ממשיכה רק אל מול אותה קטינה, כך שטענתה שהמשיכה בעבודתה ולא שמה לב מי לקח את הדברים אינה מסתברת.

24. איני מקבל את טענת הנאשמת כי אינה מבינה עברית וכי הודעתה במשטרה אינה משקפת את מה שאמרה לחוקר. החוקר העיד כי לא התרשם שהנאשמת מתקשה בשפה העברית. מנהל חנות "טיב טעם"- ברק מרגלית, העיד כי הנאשמת התקבלה לאחר ראיון עבודה אתו וכי אין בסניף עובדים שאינם מדברים עברית מאחר וכל ההתנהלות היא בעברית ואם ישנם עובדים "שמתקשים טיפה בעברית" הם עובדים במעדנייה ובמחלקת הבשר ולא בקופות.

25. מעבר לאמור לעיל, התרשמתי מהנאשמת באולם בית המשפט הייתה כי היא דוברת עברית ברמה מספיקה להבנת החקירה והאמור בה. לדיונים בבית המשפט הוזמן מתורגמן, אולם כפי

שצוין בפרוטוקול (עמ' 36, ש' 23), לאחר שנוכחתי שהמתורגמן אינו מתרגם לנאשמת את מהלך הדיון שאלתי אותו מדוע אינו עושה זאת והוא ענה לי שהיא אמרה לו שאין צורך כי היא מבינה גם בשלב קודם של הדיון (עמ' 33, ש. 4-3) כשהגיע הנאשמת לאולם בית המשפט באיחור, היא פנתה והתנצלה בשפה העברית, אולם רק לאחר שהסניגור פנה אליה בשפה הערבית, אמרה לבית משפט כי היא אינה מבינה כל כך טוב עברית ולכן מבקשת מתורגמן, אשר כאמור, במהלך הדיון לא נזקקה לשירותיו. גם במהלך חקירתה הראשית והנגדית, ענתה הנאשמת לרובן של השאלות שנשאלה בשפה העברית ללא המתנה לתרגומו של המתורגמן ובשפה עברית שוטפת כפי שניתן להתרשם מהקלטת הדיון.

26. הודעת הנאשמת במשטרה משתלבת עם שאר הראיות, עדות הקטינים והשוטר וכן עם הנצפה בסרטון והיא ניתנה על ידה בסמוך לאירוע. הנאשמת בחקירתה זיהתה את עצמה בסרטון ותיארה את האירוע באופן התואם את הנצפה בסרטון. היא אף התנצלה ואמרה שעשתה טעות.

27. אין כל משמעות לכך שעניב לא זיהתה את עצמה בסרטון במהלך עדותה בבית המשפט. שאר הראיות מצביעות בבירור על כך שמדובר בה. מה עוד ששאלה זו כלל לא עמדה במחלוקת בין הצדדים במהלך כל הדיון. עניב עצמה תיארה את האירוע בתואם לשאר הראיות המצויות בתיק וזאת למרות העובדה שלא זיהתה עצמה בסרטון.

28. איני מקבל את טענת ב"כ הנאשמת בדבר אכיפה בררנית. טענתו היא כי היה על המאשימה להגיש כתב אישום כנגד הקטינה עניב שסיפקה משקאות משכרים לקטינים אחרים באופן מודע ויזום ולא כנגד הנאשמת שניסתה למנוע את המכירה בכך שדרשה תעודת זהות מהקטינה וסירבה למכור לה. אין דומה עניינה של הנאשמת ששימשה כקופאית בחנות, אשר על פי הראיות שהובאו, בין היתר עדות מנהל החנות ומסמכים שהוגשו על ידו, הוזהרה בדבר האיסור למכור אלכוהול לקטינים והעבירה בוצעה במהלך עבודתה לבין קטינה הרוכשת אלכוהול עבור קטינים אחרים. המאשימה היא שבסמכותה לקבוע מדיניות אכיפה בנושא זה ולא מצאתי כל פסול בשיקוליה.

29. טענה נוספת שעלתה על ידי ב"כ הנאשמת היא למחדל חקירה בדבר אי חקירתו של אותו "גבר רוסי" אשר הציג תעודת זהות בפני הנאשמת. אכן, גביית עדות מאותו אדם היה בה בכדי להועיל ולשפוך אור נוסף על האירוע, אך לנוכח שאר הראיות המצויות בתיק לרבות הסרטון בו ניתן לראות את חלקו באירוע, הרי שאיני סבור שיש באי גביית העדות משום שיקול המטה את הכף לטובת הנאשמת. מעבר לכך, ניתן על ידי המאשימה הסבר סביר לעובדה שאותו אדם לא נחקר, זאת

מאחר ותפיסת האלכוהול הביאה לחשיפת העבירה ובאותה עת, לא היה כבר באפשרות המאשימה לאתר את העד.

30. ב"כ הנאשמת הוסיף וטען כי לנאשמת לא היה יסוד נפשי בביצוע העבירה. אולם הראיות מצביעות דווקא להיפך. התעקשותה של הנאשמת לקבל תעודת זהות מהקטינה מצביעה על כך שידעה כי המכירה מבוצעת לקטינה ומלכתחילה היא אף ניסתה להימנע מכך, אולם בסופו של דבר ביצעה את המכירה בעת שידוע לה כי מדובר בקטינה, כפי שכאמור, אף הודתה בהודעתה במשטרה.

31. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה עמדה בנטל הוכחת העבירה המיוחסת לנאשמת בכתב האישום מעבר לספק סביר ואשר על כן אני מרשיעה בביצוע עבירה של מכירת משקה משכר לקטין בהתאם לסעיף 193א(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ח, 01 נובמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד, הנאשמת ובא כוחה.